

Udtalelse nu kun gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at hans Forslag meget uheldigt fremstiller hans Tanke. Hans Tanke har oprindeligt været, at knytte det stillede Forslag til Contingentsystemet. Der kan jeg ikke nægte, at naar jeg overhovedet skulde udtale min særlige Mening om Contingentsystemet, vilde jeg ogsaa finde, at Vigning efter Formue og Leilighed i de enkelte Communer, som skulde tilveiebringe det paa dem lignede Beløb, udenfor Kjøbenhavn, hvor man ikke har communal Indkomstbestatning, vilde være en meget naturligere Form end den, for hvilken man i Contingentsystemet har opstillet en Regel. Dette vil jeg erkjende, men jeg kan ikke erkjende, at det egentlig var en Indkomstbestatning, der ved Contingentsystemet var bragt istand udenfor Kjøbenhavn. Jeg troer, at den opstillede Regel knyttede sig paa en meget uheldig Maade til Contingentsystemet, og jeg vilde ogsaa have været meget tilbøielig til, hvis Contingentsystemet havde fundet Tilslutning i Thinget, ved en senere Behandling at stemme for, istedetfor Indkomstskatten, at indføre udenfor Kjøbenhavn: i Kjøbstæderne en Bestatning efter Formue og Leilighed, og paa Landet en Bestatning deels efter Formue og Leilighed, deels efter Hartkorn. Dette foreligger imidlertid ikke nu, men, selv om man skulde stemme om Contingentsystemet, vilde det ærede Medlems Forslag slet ikke indeholde det, som jeg nu seer har været hans sande Tanke dermed, thi hans Forslag gaaer kun ud paa at bemyndige vedkommende Skattecommission til efter Hensyn til Formue og Leilighed at foretage Nedsættelser. Jeg hører nu af hans Udtalelse, at han ogsaa har tænkt sig, at vedkommende Skattecommission eventuelt, hvor Omstændighederne skulde tale derfor, skulde kunne foretage en Forhøielse, men derom staaer der slet Intet i hans Forslag, og, naar det ikke staaer der, vil det ikke kunne tilstedes; Forslaget maatte altsaa fuldstændigt omredigeres for at kunne bruges. Nu har den ærede Forslagsstiller meent, at dette Endringsforslag, som af ham var tænkt at

passé ind i Contingentsystemet, ogsaa skulde passé ind i Udvalgets Fleertals vedtagne Procentssystem, men der passer det slet ikke ind; det gaaer aldeles ikke an at antage dette, og det forekommer mig ogsaa at fremgaae af den ærede Forslagsstillers egen Motivering. Jeg vil derfor, forsaavidt den ærede Forslagsstiller ikke skulde finde sig foranlediget til at tage Forslaget tilbage, anbefale at stemme imod det, da det forekommer mig at ville bringe Forstyrrelse ind i Lovforslaget.

Sylv. Jørgensen: Jeg skal begynde med at erklære, at jeg i det Væsentligste er enig med den ærede næstsidste Tale. Forsaavidt den ærede Ordfører hittede, at det ikke var nye Eder, der bleve indførte, saa er en Ting i alt Fald vis, at det er det omtrentlig omtalte Antal nye Eder paa Landet, og hvis det skulde være nødvendigt at frembringe en Gensartethed, saa er der ogsaa den Mulighed, at man kan lade dem, der nu bestaae for Kjøbenhavn, falde bort. Forsaavidt han omtalte, at Selvangivelse var en frivillig Sag, saa kan jeg aldeles ikke forstaae det; saaledes som det er opstillet i Fleertallets Betænkning, staaer det ligefrem for min Bedømmelse som en Straf, hvis man ikke bruger Selvangivelse, og det vil i det praktiske Liv vise sig at være en Straf for den allerførste Deel af Landboerne. Hvad er det, de gaae glip af, naar de ikke bruge Selvangivelse? De faae ikke Nedsættelse paa Grund af Uheld eller deslige; medens de, der bruge Selvangivelse, ikke faae deres Skat offentliggjort, saa skulle de, der ikke bruge Selvangivelse, have deres offentliggjort; medens de, der bruge Selvangivelse, kunne faae deres Angivelse rettet uden Videre, saasnart Skattecommissionen erkjender, at de ikke have taget Sagen rigtigt den første Gang, saa kunne de, der ikke bruge Selvangivelse, kun faae deres Ansættelse rettet i første Tilfælde, naar det er $\frac{1}{4}$ for høit, og i sidste Tilfælde, naar det er $\frac{1}{3}$ for høit. Der synes dog at være en ikke ubetydelig Forskiel. Jeg har stillet et En-